

បុរេវត្តកិសាស្ត្រដល់លោកកំហាំងនៃទីស្នើប — លេខបុរាណ

ដប់មួយ និង មុខកំរើរ

Jeff Pippenger
2026-04-04

ដានីយ៍លែ ជំពូក ១១ ខ ១៦ និង ខ ២២
ទាំងពីរគូរគុណនឹងច្បាប់ចុងអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។
ការសម្រេចនៃ ១០ នៅឆ្នាំ ១៨៨៨ បាននាំទៅដល់សង្គ្រាមអ៊ុយក្រែននៃឆ្នាំ ២០១៤
ដូចដែលគូរបានតំណាងដោយការសម្រេចសម្រាប់ការប្រើប្រាស់នៃ ១១ នៅឆ្នាំ ២០៧ មុន
គ.ស. ខ ១១ ដល់ ខ ១៦ ក៏ជា ១១ ដល់ ខ ២២ ផងដែរ; ដូចនេះ
បុរេវត្តកិសាស្ត្រលោកកំហាំងនៃ ៤០ ដូចដែលគូរបានតំណាងនៃក្នុងខ ១១ ដល់ ខ ១៦
ក៏គូរបានតំណាងផងដែរជាបុរេវត្តកិសាស្ត្រនៃ ១១ ដល់ ខ ២២។
បុរេវត្តកិសាស្ត្រលោកកំហាំងនៃ ៤០ គូរបានតំណាងដោយខ ១១ ដល់ ខ ២២។

ជំពូកទីដប់មួយ ដល់ ជំពូកទីមុខកំរើរ

បុរេវត្តកិសាស្ត្រដល់លោកកំហាំងនេះ ក៏គូរបានតំណាងផងដែរ នៅក្នុងជំពូកទីដប់មួយ
ដល់ទីមុខកំរើរ នៃលោកបុរេវត្តកិ ម៉ាថាយវិរណៈ និង The Desire of Ages។
សាក្សីទាំងបួននៃជំពូក «ដប់មួយ ដល់ទីមុខកំរើរ» ទាំងនេះ
សរុបគុណនឹងបុរេវត្តកិសាស្ត្រដល់លោកកំហាំង ពីព្រោះបុរេវត្តកិសាស្ត្រដល់លោកកំហាំងនេះ
គឺជាខ្លឹមសារដល់ទីមុខកំរើរ ក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូក ១១។ ចំណុចកណ្តាលនៃសាក្សីទាំងបួន
តែងតែសម្គាល់ទីសម្គាល់នៃចេតុតិសញ្ញា
ដោយចាប់ផ្តើមពីចេតុតិសញ្ញានៃចេតុតិសុលាប់ ដល់គូរបានតំណាងដោយនិម្មិត
ក្នុងជំពូកទីដប់មួយ នៃលោកបុរេវត្តកិ ហើយបញ្ចប់ដោយសុភ័ព្វស្វាយន្ត្រីម ក្នុងវិរណៈ
ជំពូកទីដប់បុរាណ។

ដប់បុរាណ

លើកលែងតែម៉ាថាយ សាក្សីទាំងបួនកំណត់ជំពូកដប់បុរាណជាចំណុចកណ្តាលនៃអំឡុងពេល
ដល់ជំពូកគបេងហ្វាញ។ លេខដប់បុរាណក៏គូរបានយឺតយ៉ាវបីដងផងដែរ
ក្នុងទំនាយទាំងបីដល់មានរយៈពេលពីររយហាសិបឆ្នាំ ដល់បានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 457
មុន គ.ស., 64 និង 1776។ បន្ទាត់ទាំងពីរនៃបន្ទាត់ទាំងនេះ (បន្ទាត់ទីមួយ
និងបន្ទាត់ចុងក្រោយ) កំណត់ចំណុចកណ្តាលមួយ
នៃពេលវេលាបន្ទាត់ទីមួយដល់ចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 457 មុន គ.ស. បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 207
មុន គ.ស. ហើយបន្ទាត់ចុងក្រោយដល់ចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1776 បញ្ចប់នៅឆ្នាំ
2026។ ឆ្នាំ 207 មុន គ.ស. ស្ថិតនៅចន្លោះសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ និងដានីយ៍ម ហើយឆ្នាំ
2026 គឺជាពាក់កណ្តាលអាណត្តិនៃប្រធានាធិបតីចុងក្រោយនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។

ក្នុងបន្ទាត់ព្យាករណ៍បីដល់មានរយៈពេលពីររយហាសិបឆ្នាំនេះ
ពួកលើមានស្រោយរាជ្យអស់រយៈពេលដប់បុរាណឆ្នាំ។ មានរយៈពេលដប់បុរាណឆ្នាំរវាងឆ្នាំ
313 និង 330 ក្នុងបន្ទាត់របស់ន្ទូ ហើយក៏មានរយៈពេលដប់បុរាណឆ្នាំរវាងសង្គ្រាមនៅ

Raphia ក្នុងឆ្នាំ 217 មុនគ.ស. និងសង្គ្រាមនៃ Panium ក្នុងឆ្នាំ 200 មុនគ.ស. ផងដែរ។ សាក្សីបីក្នុងចំណោមសាក្សីទាំងបួននៃពួកទីដប់មួយដល់ទីមកពីរ បានសម្ភាសន៍ចំណុចកណ្តាលពិតប្រាកដរបស់ពួកវាថាជាដងពួកទីដប់បួន។ ដូច្នេះ បុរេគតិសាស្ត្រលាក់កំហាំងនៃខេត្តសៀម ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងខេត្តដប់មួយដល់ទីមកពីរ នៃពួកដងលេខ១៖ ហើយសាក្សីទាំងបួននៃពួកទីដប់មួយដល់ទីមកពីរ ក៏សរុបគ្នានឹងខេត្តនោះផងដែរ។ ការសម្រេចបំពេញនៃព្រះយាករណ៍ទាំងបីដងលេខ១៖ 250 ឆ្នាំ នីមួយៗ សរុបគ្នានឹងបុរេគតិសាស្ត្រដងលេខ១៖ ចំណុចកណ្តាលត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់ជាសញ្ញាសម្គាល់មួយ ហើយជាពិសេស វាត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាវិមិត្តសញ្ញានៃចេត្តិសញ្ញា និងត្រូវបានរាស្ត្ររបស់ពួកវា។

ដូច្នេះហើយទើបមានលក្ខខណៈបញ្ជាក់នៃអក្សរក្រមហេហ្វ្រី។ ខែតុលា ជាខែទី៥បំប៉ន
ហើយនៃពេលវេលានឹងមុនក្រោយ សុមេរីនីង ២២០។

នោះក្នុងបុរាណវិទ្យា មុននឹងបំប៉នខែទីបំប៉ន គឺជាមុននៃការផ្សព្វផ្សាយ
ហើយដប់គុណនឹងបុរាណវិទ្យាសុមេរីនីងចិត្តសិប ដល់ជានិមិត្តសញ្ញានៃរយៈពេលសាកលបង។
រយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ មានបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1844 នៅពេលដែលទេវតាទីបីមានមកដល់
ដូចដែលមានបង្ហាញជាតួរូបជាមុនដោយក្រីក្រទីបី
ដល់មានចាប់ផ្តើមរយៈពេលនោះ។ មានចិត្តសិបសប្តាហ៍
ដល់មានកំណត់រយៈពេលសាកលបង ហើយត្រូវបានប្រទានដល់អ្នករាងកាយពិការភ័យ
នោះដើមនៃ 2,300 មុន ហើយនៃចុងបញ្ចប់នៃមុននោះ
រយៈពេលសាកលបងសម្រាប់អ្នករាងកាយពិការភ័យពិការណ៍សម័យទំនើប
ត្រូវបានកំណត់ដោយមុននៃខែទីបំប៉ន ដល់សុមេរីនីងចិត្តសិប។ មុននៃ 22 ខែតុលា
ឆ្នាំ 1844 ជាតួរូបជាមុននៃច្បាប់មុននៃអ្នករាងកាយពិការភ័យដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
ហើយនៃទីនោះដល់ចិត្តសិបឆ្នាំជានិមិត្តសញ្ញានៃរយៈពេលសាកលបង
មានបញ្ចប់សម្រាប់សាសនាអាគរីនៃទីមុននៃខែទីបំប៉ន ដូចដែលមានបញ្ចប់សម្រាប់ពួកយូដា
នោះពេលសុទ្ធជានត្រូវបានគប់ដុះមុនមុន។

ឆ្នាំ១៨៤៤ កំណត់រយៈពេលមួយ ដល់ទេវតាទីបីមានមកដល់
គឺទេវតាទីបីនៃពេលនៃការខកចិត្តលើកទីមួយ
ហើយទេវតាទីបីនៃពេលនៃការខកចិត្តលើកទី៤ «៤៤» កំណត់រយៈពេលសាសនា
ដូចដែលមានកំណត់ដោយខ្លួនស្រីប្អូន នៃដានីយ៍លើ ជំពូក ១១ ស្តីពីដំណឹងពីទិសកើត
និងទិសលិច។ លើនិយម ជំពូក ២៣ មានសរុប ៤៤ ខ
ដល់បង្អែកបុណ្យបរិសុទ្ធទាំងឡាយជារដូវនិទាយ និងរដូវសរទះ។ ខាង ៤៤
នោះកំណត់រយៈពេលសាសនាមួយ។ រដូវទាំងពីរនោះ ត្រូវបានកំណត់ដោយ ២២
ខសម្រាប់មួយរដូវ ដូច្នេះទាំងបុណ្យរដូវនិទាយ និងបុណ្យរដូវសរទះ
សុទ្ធតែកំណត់រយៈពេលអក្សរ ២២ ក្នុងបុរាណវិទ្យា។ នៅពេលសាកលបងទាំងពីរនោះ ដល់មាន
២២ ខនីមួយៗ ត្រូវបាននាំមកគ្នា ព្រមទាំងរដូវបង្អែកសុភវង្ស
នោះរាប់បញ្ចូលគ្នាជាគ្រឹះនៃប្រជុំហាន។

ដំណាច់ដំបូងគឺជាសញ្ញាសម្គាល់មួយ ដល់ផ្សេងៗដោយបីផ្សេងៗ បន្ទាប់ដោយបុរាណវិទ្យា
ដូចជាសញ្ញាសម្គាល់ចុងក្រោយនៃសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបីដំបូង។ សញ្ញាសម្គាល់កណ្តាលគឺ
ជារយៈពេលសាសនាមួយនៃការបង្កើនមុខរបរមុនដោយព្រះគ្រីស្ទជាមួយអស់អ្នកដល់កំ
ពុងត្រូវបានចាក់បុរេដោយសង្គម សម្រាប់ការបម្រើក្នុងពួកជំនុំដ៏មានជ័យជម្នះ។
លើនិយម ជំពូកមុនបើ សុរាបគុណនឹងបុរាណវិទ្យាសាកលបងកំណត់នៃខែទីបំប៉ន។

ចំណុចកណ្តាល

ចំណុចកណ្តាលនៃខែបែទគម្ពីរចាប់ពីជំពូកទី៥មួយ ដល់ជំពូកទីមុនក្រោយ
នៃសៀវភៅលោកបុប្ផតិ គឺជំពូកទី៥បំប៉ន ដល់នៃទីនោះ
ដំណាច់ទីពីរនៃកិច្ចព្រមព្រៀងបីដំណាច់របស់អប្សរា
និងសញ្ញានៃការកាត់ស្រក់ត្រូវបានបង្កើតឡើង។
ចំណុចកណ្តាលពិការភ័យនៃគ្រូបង្រៀនដល់សុចិត្តនៃក្នុងជំពូកទី៥មួយ
ដល់ជំពូកទីមុនក្រោយ គឺលោកបុប្ផតិ 17:22។

ប៉ុន្តែសេចក្តីសង្ស័យរបស់យើង នឹងកាន់ឡើងជាមួយអីសាក
ជាអ្នកដទៃស្វាមីនឹងសម្រាលឲ្យអ្នក នៅពេលកំណត់នេះ ក្នុងឆន្ទៈក្រោយ។
រួចទៀតក៏យប់មានបន្ទូលជាមួយគាត់ ហើយព្រះក៏យាងឡើងពីអ្នកហៅ។ លោកុបុបតុតិ
17:22។

ព្រះជាម្ចាស់បានចាប់ផ្តើមមានព្រះបន្ទូលទៅអ្នកហៅនៅខាងម្ខាង
ហើយទៀតបានបញ្ចប់សន្ទនារបស់ទៀតនៅខាងម្ខាងទៀត។ ដូច្នេះ សន្ទនាទាំងមូលអំពីសេចក្តី
សង្ស័យក្នុងការកាត់ស្របកែត្រូវបានដាក់នៅក្នុងបរិបទនៃអាក្រក់មុខក្រហមក្នុងអាក្រក់
សរសេរឡើង ខណៈដែលបុរាណបទនៃខ្មែរក្រហមក្នុងខាងនេះគឺពិធីកាត់ស្របកែ
ដែលត្រូវប្រព្រឹត្តក្នុងថ្ងៃបុរាណប្រពៃណី។ ចំណុចកណ្តាល
ប្រាក់កណ្តាលនៃអាក្រក់បទក្នុងលោកុបុបតុតិ គឺជាទំនាក់ទំនងនៃសេចក្តីសង្ស័យរបស់ព្រះ
ជាម្ចាស់ជាមួយនឹងមួយសន្លឹកស្រីប្អូនពាន់នាក់
ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយសេចក្តីសង្ស័យក្នុងការកាត់ស្របកែរបស់អ្នកហៅ។
ចំណុចកណ្តាលនៃផ្នែកក្នុងលោកុបុបតុតិពិធីក្នុងមួយរូបក្នុងលំហូរព្រឹត្តិ
គឺជាក្នុងបុរាណប្រពៃណី ហើយចំណុចកណ្តាលដាច់ខាតនៃព្រឹត្តិក្នុងនេះគឺខ្មែរក្រហមក្នុង
ជាក្នុងនៃសេចក្តីសង្ស័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់បញ្ចប់សន្ទនារបស់ទៀតអំពីសេចក្តីសង្ស័យជាមួយអ្នកហៅ
ដូច្នេះហើយបានដាក់ចំណុចកណ្តាលនេះនៅក្នុងបរិបទនៃអាក្រក់មុខក្រហមក្នុងព្រឹត្តិ
ចំណុចកណ្តាលនៃខ្មែរក្រហមក្នុងខាងនេះ ជាកំណត់នៃខាងមុខ គឺខ្មែរក្រហមក្នុងមួយ។

ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវកាត់ស្របកែគ្រប់លំដាប់របស់ខ្លួនចេញ
ហើយការនេះនឹងជាសញ្ញានៃសេចក្តីសង្ស័យរបស់យើង និងអ្នករាល់គ្នា
លោកុបុបតុតិ 17:11។

ចំណុចកណ្តាលនៃប្អូនអាក្រក់បទក្នុងព្រឹត្តិក្នុងមួយដល់ព្រឹត្តិក្នុងព្រឹត្តិក្នុងព្រះគម្ពីរ
ត្រូវការខំបី ដើម្បីបំពេញនីតិវិធីចំណុចកណ្តាលនេះ។

នេះជាសេចក្តីសង្ស័យរបស់យើង ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវកាន់កុសល រវាងយើងនិងអ្នក
ហើយនិងពង្សពង្សសរសេររបស់អ្នកក្រោយអ្នក គឺថា
បុរសគ្រប់រូបក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ត្រូវកាត់ស្របកែចុងអង្គគាត់។
អ្នករាល់គ្នាត្រូវកាត់ស្របកែចុងអង្គគាត់របស់ខ្លួនចេញ
ហើយការនេះនឹងជាទិសមុខគាត់នៃសេចក្តីសង្ស័យរបស់យើងនិងអ្នករាល់គ្នា។
ក្នុងបុរសគ្រប់រូបដែលមានអាយុបុរាណប្រពៃណី ត្រូវកាត់ស្របកែក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា
គឺបុរសគ្រប់រូបតាមអស់ទាំងជំនាន់របស់អ្នក ទាំងអ្នកដទៃក្នុងនៃកំណត់នៃក្នុងផ្ទះ
និងអ្នកដទៃដែលបានទិញដោយប្រាក់ពីជនបរទេសណាមួយ
ដែលមិនមែនជាពង្សពង្សសរសេររបស់អ្នក។ លោកុបុបតុតិ 17:10-12

និមិត្តសញ្ញាមួយគឺជាសញ្ញា ដែលកំណត់ឲ្យទង់សញ្ញា។
ខ្លឹមសារនៃអាក្រក់បទនេះគឺអំពីទង់សញ្ញា ដែលជាមួយរយស្រីប្អូនពាន់នាក់។
ក្នុងបុរសត្រូវបានកាត់ស្របកែនៅថ្ងៃបុរាណប្រពៃណី
ដូចជាសេចក្តីសង្ស័យក្នុងនៃអោសបុរាណប្រពៃណីជាមួយព្រលឹងទាំងបុរាណប្រពៃណីនៅក្នុងទូក ដូច្នេះបាន
ប្រើលើខ្មែរក្រហមក្នុងនៃអាក្រក់បទនៃអាក្រក់បទជាមួយសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអ្នកហៅ
ហៅ។ ពួកគេត្រូវជាពួកគេខ្មែរក្រហម ព្រោះពួកគេត្រូវកាត់ស្របកែ
ដែលប៉ុលបានកំណត់អាក្រក់សញ្ញាណជាជានិមិត្តសញ្ញានៃការឆ្លងសាច់ឈាម។
នៅពេលសាច់ឈាមត្រូវបានឆ្លង ទៅកាន់របស់ព្រះគ្រីស្ទសូចិត្តនៅខាងក្នុង
ហើយការរួមបញ្ចូលគ្នានេះគឺជាទង់សញ្ញា;

ដុបិតដូចដែលបងស៊ីវិលភាគមានបុរសសន្តិថា «នៅពេលអត្តលក្ខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទគួរ
មានបង្កើតឡើងវិញយ៉ាងគ្រប់លក្ខណៈនៅក្នុងកូនៗរបស់ទ្រង់
ទ្រង់នឹងយាងត្រឡប់មកវិញដើម្បីបិទទ្វារយកពួកគេ»។

«ធម្មជាតិរបស់មនុស្សគឺពួកវាល្អ
ហើយគួរមានព្រះដ៏បរិសុទ្ធជាភាគនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌។ ប៉ុន្តែ
មានការរៀបចំទុកសម្រាប់មនុស្សមានហឫទ័យប្រើប្រាស់ ដូចនេះតាមរយៈសេចក្តីជំន
ឿលចិត្តការប្រហែសលោះនៃព្រះរាជបុគ្គលតម្លៃបង្កើតរបស់ព្រះ
នោះគាត់អាចទទួលបានការអភិវឌ្ឍន៍ពីហឫទ័យ រកឃើញការរាប់ជាសុចរិត
ទទួលបានការទទួលបានចិត្តចម្រើនចូលក្នុងគ្រួសារស្ថានសួគ៌
ហើយក្រោយជាអ្នកទទួលបានមរតកនៃគម្ពីរព្រះ។ ការប្រែប្រួលនៃអត្តចរិតគួរមានបង្កើត
ឡើងតាមរយៈការប្រតិបត្តិការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដដែលជួយការលើមនុស្ស
ដោយដាក់បញ្ចូលក្នុងខ្លួនគាត់ តាមបំណងប្រាថ្នា
និងការយល់ព្រមរបស់គាត់ឲ្យការនោះកើតឡើង នូវធម្មជាតិថ្មីមួយ។
ព្រះប្រសើរព្រះគួរមានសង្គមឡើងវិញដល់ព្រលឹង ហើយពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ
គាត់គួរមានពង្សី និងជួយឲ្យថ្មីឡើងវិញដោយព្រះគុណ ហើយគួរមានបុរាណសមត្ថ
ភាពឲ្យឆ្លុះបញ្ចាំងអត្តចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទកាន់តែពេញលេញឡើង
ក្នុងសេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីបរិសុទ្ធពិតប្រាកដ។»

«ប្រសិនបើបាច់យ៉ាងខ្លាំងសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលគួរមានតំណាងជាព្រះបាទ
លុងដ៍ មិនមែនជាអ្វីមួយដែលគួរដាក់នៅខាងក្រៅទេ។
ពួកគេត្រូវនាំសេចក្តីពិតចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនៃព្រលឹង ដើម្បីឲ្យវាសម្រាក
ឆ្លើយឲ្យបរិសុទ្ធ និងក្រៃជាបរិសុទ្ធ។ អ្វីដែលពួកគេត្រូវការ មិនមែនជាទីស្ងៀម
ប៉ុន្តែជាសេចក្តីបង្កើនដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះគម្ពីរ
ដែលមិនមែនជាលទ្ធផលសុភមង្គលមិនច្បាស់លាស់ និងដាច់ដោយឡែកពីគ្នាទេ
ប៉ុន្តែជាសេចក្តីពិតដ៏មានជីវិត ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍អស់កល្បជានិច្ច
ដែលផ្តល់សេចក្តីសុខនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ នៅក្នុងទ្រង់
មានបុរសនិច្ចពេញលេញសេចក្តីពិតដ៏ទៃវិភាគ។ សេចក្តីសង្កត់នោះនៃព្រលឹង
តាមរយៈសេចក្តីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទ គឺជាមូលដ្ឋាន និងសសរនៃសេចក្តីពិត។
អ្នកទាំងឡាយដែលអនុវត្តសេចក្តីជំនឿពិតលើព្រះគ្រីស្ទ
បង្ហាញឲ្យឃើញដោយភាពបរិសុទ្ធនៃចរិតលក្ខណៈ
ដោយការស្តាប់បង្គាប់ដាច់ខាតចំពោះក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ។ ពួកគេដឹងថា
សេចក្តីពិតដូចដែលមាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ឈានដល់ស្ថានសួគ៌
ហើយគ្រប់ដណ្តប់អស់កល្បជានិច្ច។ ពួកគេយល់ថា ចរិតលក្ខណៈរបស់គ្រីស្ទបរិសុទ្ធ
គួរតំណាងចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយពេញដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីពិត។
ប្រសិនបើព្រះគុណគួរមានបុរាណដល់ពួកគេ ដដែលទ្រង់ពន្យល់មួយដែលមិនចេះរលត់។
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកជឿ
ឆ្លើយតាមគំនិតគ្រប់លក្ខណៈនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។
មិនមែនជាភស្តុតាងច្បាស់លាស់ទេថា បុរសម្នាក់ ឬស្ត្រីម្នាក់ជាគ្រីស្ទបរិសុទ្ធ
ដោយសារតែគាត់បង្ហាញអារម្មណ៍ដ៏ផ្សេងៗទៅ
នៃពេលវេលាស្ថិតក្នុងរោមស្ថានការណ៍ដ៏ល្អបំផុត។
អ្នកដែលមានលក្ខណៈដូចព្រះគ្រីស្ទ មានជាតិដ៏ផ្សេងៗទៅ មុតមាំ និងអត់ធ្មត់តស៊ូ
នៅក្នុងព្រលឹងរបស់ខ្លួន
ប៉ុន្តែក៏មានអារម្មណ៍ដឹងអំពីភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្លួនផងដែរ

ហើយមិនគួរឲ្យមានអារក្សសប្បាយបញ្ចេញនាគ និងនាំឲ្យរងរង
ហើយធុរ្មើឲ្យទុកចិត្តលើខ្លួនឯងឡើយ។
គាត់មានចំណេះដឹងអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយដឹងថា គាត់មានសុភវិភាគនៃព្រះ
លង្វែរគាត់ដាក់ដៃរបស់ខ្លួនក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ហើយកាន់ជាប់នឹងទ្រង់យ៉ាងមាំមួន។»

«អាកប្បកិរិយាគួរឲ្យមានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញដោយវិបត្តិមួយ។
នាពេលសំឡេងដ៏ស្តុកស្តម្ភនោះគួរឲ្យមានបុរសម្នាក់នៅកណ្តាលអង្គបុរាណថា “មើល!
កូនកំលោះមកហើយ; ចូរអូនករណីគុណច្រើនទៅទទួលគាត់ចុះ”
ព្រះហស្តចារីដដែលកំពុងដក់ក្បាលក៏ភ្ញាក់ពីដំណើររបស់ខ្លួន
ហើយគេបានឃើញថាមានខ្លួនម្នាក់មកជួបមុខខ្លួនសម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍នោះ។
ទាំងពីរក្រុមគួរឲ្យមានចាប់ឲ្យភ្ញាក់ផ្អើលដោយមិនបានដឹងមុនដូចគ្នា
ប៉ុន្តែក៏រួមមួយមានគ្នាម្នាក់មកជួបមុខសម្រាប់ភាពអាសន្ននោះ
រីឯក្រុមមួយទៀតគួរឲ្យមានយើងថាមានការគ្រោះថ្នាក់ខ្លួនឡើយ។
អាកប្បកិរិយាគួរឲ្យមានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញដោយកាលៈទេសៈ។
ភាពអាសន្ននានាបង្ហាញឲ្យយើងឃើញលំហៈពិតនៃអាកប្បកិរិយា។
គួរឲ្យមានការយល់ឃើញដ៏ល្អក្នុងចិត្តយើងក្នុងមាត់ ហើយមិនបានរំពឹងទុកមុន
ការហត់បង់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់ ឬវិបត្តិមួយ ជំងឺ
ឬទុក្ខខវេទនាណាមួយដែលមកដល់ដោយមិននឹកស្មាន
មួយអង្គដែលនាំព្រលឹងឲ្យបុរេមុខទល់នឹងសេចក្តីស្តុកស្តម្ភ
នឹងបង្ហាញចេញនូវខាងក្នុងពិតនៃអាកប្បកិរិយា។ វានឹងគួរឲ្យមានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញថា
គាត់មានជំនឿពិតណាមួយលើសចេក្នុងសន្ទុះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឬអត់។
វានឹងគួរឲ្យមានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញថា គាត់ព្រលឹងគួរឲ្យមានគាំទ្រដោយព្រះគុណឬអត់
ថាគាត់មានបុរេនៃក្នុងភាពជនជាមួយនឹងចង្កកៀងឬអត់។»

«គ្រាន់តែសាកល្បងមកដល់មនុស្សទាំងអស់។
តើយើងប្រើវិធីគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងដូចម្តេច នៅក្នុងការសាកល្បង
និងការបញ្ចេញព្រះព្រះ? តើចង្កកៀងរបស់យើងរលត់ឬ?
ឬតើយើងនាំគ្នាស្រាវជ្រាវនេះក្នុងដៃ?
តើយើងមានគ្រោះថ្នាក់ខ្លួនសម្រាប់គ្រប់ការអាសន្ន
ដោយសារការគ្រោះថ្នាក់យើងនឹងព្រះអង្គគង់លើព្រះពន្លឺដោយព្រះគុណ
និងសេចក្តីពិតឬទេ? សុភវិភាគបុរាណទាំងបុរាណ មិនអាចចែករំលែកក្នុងចំណេះចិត្ត
របស់ខ្លួនទៅឲ្យសុភវិភាគបុរាណទាំងបុរាណបានទេ។
លក្ខណៈចិត្តគួរឲ្យមានបង្កើតឡើងដោយយើងមុនគ្នាទាំងអស់។
វាមិនអាចផ្ទុកទៅឲ្យអ្នកដទៃបានឡើយ
ទោះបីជាអ្នកកាន់កាប់វាមានឆន្ទៈផ្ទុកវាបានបង្កើតដោយ។
មានអ្វីៗជាច្រើនដែលយើងអាចផ្ទុកវាបានទៅវិញទៅមកបាន
ខណៈដែលព្រះមេត្តាករុណានាំគ្នាបែនចិត្តស្មោះត្រង់។
យើងអាចកំណត់លក្ខណៈចិត្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
យើងអាចផ្តល់ការព្រមានដ៏ស្តុកស្តម្ភដល់អ្នកដទៃក្នុងរង្វង់។
យើងអាចស្តាប់បន្ទូលទោស អាចចុកចោលទោស ដោយអត់ធ្មត់យូរអង្វែង
និងតាមគោលលទ្ធផលទាំងអស់
ដោយនាំយកគោលលទ្ធផលនៃព្រះគម្ភីរបរិសុទ្ធមកដាក់ឲ្យដល់ចិត្ត។
យើងអាចផ្តល់ការអាណិតអាសូរពីចិត្ត។ យើងអាចអធិស្ឋានជាមួយគ្នា
និងសម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ដោយរស់នៅជីវិតប្រុងប្រយ័ត្ន

សព្វញ្ញានម្តែយសនៃសេសីបបួនពាន់នាក់
 ដលៃគួរឲ្យមានគំណាងជាមុនដោយការកាត់សុបកែរបស់អបុរាណា
 និងពរលឹងបុរាណិកដ៏ទៃក្នុង
 គឺជាសុភវិបុលបរមាភិបត្តិបុរាណា ដលៃគួរឲ្យបញ្ចេញចង្វល់ក្នុង
 បស់ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងពេញលេញនៃក្នុងវិបត្តិដលៃនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។
 វាសមគួរយ៉ាងណាស់ដលៃបងស៊ីវិល ឲ្យបានបញ្ចេញបទនោះដោយដកស្រង់ពី អសោយ ពី
 ព្រះនោះជាបទគម្ពីរដលៃសំដៅដោយផ្ទាល់ដលៃលើពេលវេលានៃការបោះត្រារបស់មួយ

សន្លេងស្រីបបួនពាន់នាក់។

នៅថ្ងៃនៃនោះ ចូរច្បាំងដល់នាងថា «ចម្បងការទំពាំងហាយជួរនៃស្រែកក្រហម»។ យើងខ្ញុំ
គឺព្រះយេស៊ូ ជាអ្នកចម្រើនកុសលៈ យើងខ្ញុំនឹងស្រោចទឹករាល់ខណៈ
ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកណាមកបំផ្លាញវា; យើងខ្ញុំនឹងការពារវាទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ។
សច្ចក្នុងក្រុងម៉ែនសូមិកនៃកូនយើងខ្ញុំទេ; តើនរណានឹងដាក់បន្ទុក
និងបន្ទុកចំពោះយើងខ្ញុំកូនសង្គតិរាម? យើងខ្ញុំនឹងឆ្ងល់កាត់វាទាំងនោះ
យើងខ្ញុំនឹងដុតវាមក។ ឬឱ្យគេចាប់យកកម្ពស់របស់យើងខ្ញុំ
ដើម្បីឱ្យគេបោកផ្លូវនៃសុភាពជាមួយយើងខ្ញុំ;
ហើយគេនឹងផ្លូវនៃសុភាពជាមួយយើងខ្ញុំ។
ទ្រង់នឹងផ្លូវនៃអស់អ្នកដែលមកពីយ៉ាកុបចាក់ឬស; អីស្រាអែលនឹងរីកដុះ
និងចេញមក ហើយបំពេញផ្ទះព្រះភាពលោកដោយផលផុល។ តើទ្រង់មានវាយគាត់
ដូចដែលទ្រង់មានវាយអស់អ្នកដែលវាយគាត់ឬ? ឬតើគាត់ត្រូវបានសម្រាប់
សរុបតាមការសម្រាប់វង្សានៃអស់អ្នកដែលត្រូវគាត់សម្រាប់ឬ?
ដោយកំណត់ប្រមាណ កាលណាវាឆ្លងយើង នោះទ្រង់នឹងជជែកជាមួយវា;
ទ្រង់បង្កអង្គខ្យល់កាចរបស់ទ្រង់ នៅថ្ងៃនៃខ្យល់ពីទិសកើត។ ដូចនេះហើយ
អំពើទុច្ចរិតរបស់យ៉ាកុបនឹងត្រូវបានដុះ; ហើយនេះជាផលទាំងមូល
នៃការដកយកអំពើហាបរបស់គាត់ចេញ;
គឺនៅពេលដែលគាត់ផ្លូវនៃឱ្យចម្រើនទាំងអស់នៃអោសនៈ ដូចជាថ្មមស
ដ៏ត្រូវបានវាយឱ្យបែកខ្ទេច ព្រមទាំងរូបលើសកុការៈ និងរូបបដិមា
នឹងមិនអាចឈរឡើងបានឡើយ។
ប៉ុន្តែក្នុងនៃមានបន្ទុកការពារមាំមួននឹងកុលាយជាទីសង្កត់ធ្ងន់
ហើយលំនាំនៃមាននឹងត្រូវបោះបង់ចោល ហើយទុកដូចជាទីហោសថាន;
នៅទីនោះកូនគោនឹងស៊ីស្រូវ ហើយនៅទីនោះវានឹងដកចុះ
ហើយស៊ីបំផ្លាញមករបស់វា។ កាលណាមករបស់វាសង្កត់ក្បែរ វានឹងត្រូវបំបាក់ចេញ;
សុត្រីទាំងឡាយនឹងមក ហើយយកវាទៅដុតក្នុងយើង;
ដុបិតនេះជាជនជាតិដែលគ្មានការយល់ដឹងឡើយ; ដូចនេះ
ព្រះអង្គគង់លើមានបង្កកើតពួកគេ នឹងមិនមានសច្ចក្នុងមក្តីតាច់ព្រោះពួកគេទេ
ហើយព្រះអង្គគង់លើមានបង្កកើតពួកគេឱ្យមានរូបរាង
នឹងមិនបង្កាញព្រះគុណដល់ពួកគេឡើយ។ អសោយ 27:2-11។

នៅក្នុង «ថ្ងៃនៃខ្យល់កើត»
នៅពេលដែលអំពើទុច្ចរិតរបស់យ៉ាកុបកំពុងត្រូវបានដុះចេញ
ហើយកុមារមនុស្សសង្គតិរាមនៃ «បុរាណនៃខ្មែរការយល់ដឹង» កំពុងត្រូវបានប្រមូលផ្តុំ
ហើយដុតបំផ្លាញ
នោះគឺជាពេលនៃការបោះត្រារបស់មនុស្សសម្បជញ្ញសន្លេងស្រីបបួនពាន់នាក់។
នៅក្នុងរយៈពេលនោះ អ្នកណាដែលប្រាថ្នាចង់ផ្លូវនៃសុភាពជាមួយព្រះគ្រីស្ទ
អាចផ្លូវនៃ ប៉ុន្តែចែងនាចុងក្រោយទាំងនោះគឺជាចលនាដែលប្រព្រឹត្តទៅយ៉ាងរហ័ស។
បូជាចារុយត្រូវមានអាយុសាមសិបឆ្នាំនៅពេលពួកគេចាប់ផ្តើមបម្រើ
ហើយមួយសន្លេងបបួនពាន់ គឺជានគរបូជាចារុយរបស់ពេត្រុស
ដែលបន្តសម្តែងធម៌គ្រីស្ទជាមួយព្រះឡើងវិញនៅក្នុងចុងក្រោយ។

អ្នករាល់គ្នាដូចជាថ្មមស ត្រូវបានស្តាប់នាឡើងជាព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណ
ជាបូជាចារុយបរិសុទ្ធ ដើម្បីបង្ហាញយញ្ញបូជាខាងវិញ្ញាណ ដល់ព្រះទ្រង់ទទួលយកបាន

ដោយសារព្រះយស្មើគ្នាស្រីស្រី ១ ពត្យេស ១:៥។

បូជាចារុយទាំងឡាយត្រូវបានរៀបចំឲ្យបម្រើក្នុងពិធីចាក់បុរេដេតាំងអស់រយៈពេលប្រាំបីថ្ងៃ ដូច្នេះ លេខប្រាំបីជានិមិត្តសញ្ញានៃបុរេជីវភាពដែលត្រូវបានចាក់បុរេដេតាំង ដែលស្ថិតនៅក្នុងហិប។

ដំបងរបស់អឺរីន

បុរេជីវភាពដែលបានចាក់បុរេដេតាំងរបស់មនុស្សមួយនៃស៊ីបបួនពាន់នាក់ ត្រូវបានគំរោងនៅក្នុងហិបនៃចេតុក្រឹត្យ ដោយដំបងរបស់អឺរីនដែលបានផ្សារភ័ក្ត្រ។ កាលណាដំបងរបស់អឺរីនបានផ្សារភ័ក្ត្រ នោះវាបានបង្ហាញការប្រៀបខុសគ្នារវាងអឺរីន និងដំបងដទៃទៀតនៃស្ថានភាពស្រីស្រី ដែលមិនបានផ្សារភ័ក្ត្រ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ក្នុងរឿងគឺជាអ្វីដែលបង្កឲ្យក្រុមជាតិទាំងឡាយផ្សារភ័ក្ត្រ។

ព្យាករណ៍ទាំងអស់សុទ្ធតែពិភាក្សាអំពីថ្ងៃច្រើនក្នុងរយៈពេល ដូច្នេះ ដំបងបុរេជីវភាពរបស់អឺរីន គំរោងឲ្យការចាក់បុរេដេតាំងរបស់មួយនៃស៊ីបបួនពាន់ ក្នុងស្ថានភាពមួយដែលស្របតាមអលើយ៉ានៅក្នុងកំឡុងពេល និងពួកមីលីយ៉ានៅឆ្នាំ 1844។ វាសំដៅទៅលើចំណុចពេលដែលមានការបង្កើតយ៉ាងច្បាស់រវាងសារពិភព និងសាកលវិទ្យាល័យនៃក្រុងប្រៀងក្នុងរយៈពេល។ ការបង្កើតនេះត្រូវបានយូអែលបង្ហាញ នៅពេលដែលគាត់កំណត់អត្តសញ្ញាណថា «ស្រីមី»

ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីវណ្ណៈមួយ។
វណ្ណៈដែលស្រីមីត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីមាត់របស់ពួកគេ គឺជាមនុស្សស្រីរបស់អប្សរាមីននៅក្នុងអសោយ។ ពួកគេក៏ជាអ្នកដែលបានចោទប្រកាន់សិស្សទាំងឡាយថាស្រីនៃថ្ងៃបុណ្យព័ត៌មានក្រុមផងដែរ ហើយពួកគេជាក្រុមប្រឆាំងនៃឆ្នាំ 1888 ដែលបានដើរតាមបុព្វបុរសរបស់ខ្លួន ដែលជាពួកប្រឆាំងនៃឆ្នាំ 1863។ បន្ទាប់ពីព្យាករណ៍ទាំងអស់នេះស្រីបុគ្គលជាមួយបន្ទាប់ ដែលបងស្រីត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាចិត្តឆ្លើយតបទៅពេលដែលលោកិយដឹងថា អាដរនេទីសម័យបានដឹងអំពីគ្រប់គ្រងរបស់ណាស៊ីល អស់រយៈពេលបុរេដេតាំងមួយមុខប្រាំឆ្នាំមកហើយ ប៉ុន្តែមិនបាននិយាយអ្វីសោះ។

៨, ប៉ែតសិប និង ៨១

លេខសាមសិប និងលេខប្រាំបី ជានិមិត្តសញ្ញានៃបុរេជីវភាពរបស់មនុស្សមួយនៃបួនមីលីយ៉ាន់នាក់ ដែលជាទង់សញ្ញានៃថ្ងៃច្រើនក្នុងរយៈពេល ដែលគំរោងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងទេវភាព និងមនុស្សភាព។ លេខប្រាំបី ជាដង្ហាយមួយភាគដប់នៃលេខប៉ែតសិប ដែលជាលេខរបស់បូជាចារុយក្នុងប៉ែតសិបនាក់ ដែលរួមជាមួយមហាបូជាចារុយ បានត្រឡប់ទៅលើស្ថានភាពដើមវិញ ដែលបានព្យាយាមថ្កោលទោសក្នុងរូបនៃទីបរិសុទ្ធ។ លេខប៉ែតសិបមួយ គំរោងឲ្យទេវភាពដែលរួមបញ្ចូលជាមួយមនុស្សភាព នៅក្នុងបរិបទនៃបុរេជីវភាពរបស់ពួកជំនុំដែលមានជ័យជម្នះ។ បុរេត្រឹមត្រូវនៃការប្រឆាំងរបស់អ្វីស៊ីយ៉ា ភ្ជាប់បុរេជីវភាពនៃលេខប៉ែតសិបមួយនេះ នៅក្នុងវិបត្តិដ៏សំខាន់នេះឡើយ ដែលស្របគ្នានឹងការប្រឆាំងរបស់ពួកយើង ក្នុងរយៈពេលបន្ទាប់ពីសមរភូមិភាព។ ហេតុអ្វីទាំងអស់សម្គាល់ថ្ងៃច្រើនក្នុងរយៈពេល ដូច្នេះបុរេជីវភាពនៃទេវភាពដែលរួមបញ្ចូលជាមួយមនុស្សភាព

ដដែលជាបញ្ចវិធីភាពរបស់ពួកជំនុំដដែលមានជ័យជម្នះ
ហើយគួរឲ្យមានបង្កកចិត្តឡើងពីប្លង់ជាច្រើនមនុស្សសប្បុរសឥតសិបនាក់
និងមហាបូជាច្រើនដទៃមួយអង្គ
គួរឲ្យមានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃកូនបុរសគតិសាស្ត្រដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ
2014 នៅពេលដែលសង្គមភាពអ៊ុយក្រែនបានចាប់ផ្តើម។

ជំពូកកណ្តាលនៃបន្ទាត់ដប់ពីរជំពូករបស់លោកបុប្ផតិ គឺជំពូកដប់បួន
ខណ្ឌកណ្តាលនៃបន្ទាត់ដប់ពីរជំពូកនោះ គឺខណ្ឌមុខត្រី
ខណ្ឌមុខត្រីនេះសម្គាល់ចុងបញ្ចប់យ៉ាងច្បាស់លាស់នៃនូវនារីរាងព្រះជាម្ចាស់
និងអប្បហារ ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅខណ្ឌមួយ ដូចនេះវាក៏កំណត់ឲ្យយើងឃើញថា
ខណ្ឌមុខត្រី ជាចុងបញ្ចប់នៃបន្ទាត់ព្យាករណ៍មួយ
ដែលមានហត្ថលេខានៃអក្សរហាប៊ើរទាំងមុខត្រី
ខណ្ឌកណ្តាលនៃបន្ទាត់ខណ្ឌទាំងមុខត្រី គឺខណ្ឌដប់មួយ
ដែលវិញ្ញាណក្រមជាតិកណ្តាលនៃខណ្ឌដប់មួយ
ដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃសម្គាល់របស់មនុស្សមួយនៃសិបបួនពាន់នាក់។
ហេតុដូច្នេះ ខណ្ឌដប់មួយ គឺជាតួនាទីនៃខណ្ឌដប់មួយដាច់ដោយឡែកពីគ្នា
ហើយខណ្ឌដប់មួយបង្ហាញសេចក្តីពិតសំខាន់បំផុត
មិនត្រឹមតែនៃខណ្ឌទាំងមុខត្រីប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងនៃខណ្ឌដប់មួយដែលវាស្ថិតនៅក្នុងនោះផងដែរ ដូចនេះវាក៏កំណត់ឲ្យយើងឃើញថា
ខណ្ឌដប់មួយ និងមុខត្រី ជាការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃគំនិតសំខាន់។ ដូចនេះ
ខណ្ឌដប់មួយ ដល់មុខត្រី នៅក្នុងជំពូកដប់បួន គឺជាបុរាណបទសំខាន់នៃជំពូកដប់មួយ
ដល់មុខត្រី។

កណ្តាលនៃជំពូកទីដប់មួយ រហូតដល់ជំពូកទីមុខត្រី ក្នុងព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ
គឺជាជំពូកទីដប់បួនមួយ។

បន្ទាប់មក ទ្រង់បានបង្ហាត់ដល់សិស្សរបស់ទ្រង់ថា កុំឲ្យប្រាប់អ្នកណាឡើយថា
ទ្រង់ជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ម៉ាថាយ 16:20។

ដូចជាចំណុចកណ្តាលនៃព្រះគម្ពីរលោកបុប្ផតិ
ខទីមុខត្រីសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃការសន្យាជាក់លាក់មួយ
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅខទីដប់បី នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទ និងពួកសិស្ស
បានមកដល់កសោរ ភីលីពី។

ពេលព្រះយេស៊ូវយាងមកដល់កសោរភីលីពី ទ្រង់សួរពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ថា៖
«មនុស្សទាំងឡាយថា ខ្ញុំជាកូនមនុស្សនេះ ជានរណា?» ពួកគេទ្រង់ថា៖
«ខ្មែរថាជាយ៉ូហានបាទីស្ទ ខ្មែរថាជាអាលីយ៉ា ហើយអ្នកខ្លះទៀតថាជាយេរម្យា
ឬជាមន្ត្រីក្នុងពួកហ្វារីស៊ី»។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ចុះអ្នករាល់គ្នាឃើញ
ថាខ្ញុំជានរណា?» សិស្សព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ឆ្លើយថា៖ «ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ
ជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់»។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ «សិស្ស ហេយយ៉ូណា អើយ
អ្នកមានពរហើយ
ដូចម្តេចមិននែសាច់ឈាមបានបរិភោគម្ហូបដ៏ស្រស់ស្អាតនេះដល់អ្នកទេ
គឺជាព្រះរាជបុត្ររបស់ខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្តីស្រឡាតិញ។ ខ្ញុំក៏ប្រាប់អ្នកដឹងថា
អ្នកជាព្រះគ្រីស្ទ ហើយខ្ញុំនឹងសង់ក្រុងដ៏ធំបំផុតរបស់ខ្ញុំនៅលើថ្មដ៏រឹងមាំនេះ»

ហើយទ្បាញស្មោះថាឃុំព្រលឹងមនុស្សសុលាបនឹងឈ្នះវាពុំបានឡើយ។
ខ្ញុំនឹងបុគ្គលកូនស្រីនៃគម្ពីរស្នាដៃដ៏ល្អបំផុត
ហើយអ្វីៗដែលអ្នកចង់ទុកនោះនឹងនាំមកឲ្យបានស្នាដៃដ៏ល្អបំផុត
ហើយអ្វីៗដែលអ្នកស្រឡាញ់នឹងនាំមកឲ្យបានស្នាដៃដ៏ល្អបំផុត។
បន្ទាប់មក ទ្រង់បានបង្ហាញពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ មិនឲ្យប្រាប់អ្នកណាថា
ទ្រង់ជាព្រះយេស៊ូវជាព្រះគ្រីស្ទឡើយ។ ម៉ាថាយ 16:13-20។

រ៉ាហ្សឺយ៉ា និង ប៉ានីយ៉ូម

មិនគួរភ័យអ្វីចំពោះបទកណ្តាលរបស់ម៉ាថាយកំណត់ឲ្យការសន្ទនា
និងបុគ្គលបទដាច់ដោយឡែកប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែដូចជានិមិត្តសញ្ញាស្នាដៃសេចក្តីសង្ឃឹម
នៃកូនច្បាប់របស់លោកបុប្ផតិស្របគ្នានឹងសមរភូមិរ៉ាហ្សឺយ៉ា
ការសន្ទនារបស់ម៉ាថាយក៏កើតឡើងនៅក្នុងស្ថានភាព ភីលីព ដដែលគឺប៉ានីយ៉ូមផងដែរ។
ប៉ានីយ៉ូមខ្មែរដប់ប្រាំនិយាយនិយាយ ជំពូកដប់មួយ
គឺជាចំណុចកណ្តាលនៃបន្ទាត់ដប់ពីរជំពូករបស់ម៉ាថាយ
ហើយរ៉ាហ្សឺយ៉ាខ្មែរដប់មួយនិយាយនិយាយ ជំពូកដប់មួយ
គឺជាចំណុចកណ្តាលនៃបន្ទាត់ដប់ពីរជំពូករបស់លោកបុប្ផតិស្របគ្នា។

រយៈពេល ២៥០ ឆ្នាំ ដដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ ៤៥៧ មុនគ.ស. បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ
២០៧ មុនគ.ស. ដដែលជាចំណុចកណ្តាលរវាងរ៉ាហ្សឺយ៉ាខ្មែរដប់មួយ និងជានិមិត្តសញ្ញាខ្មែរដប់ប្រាំ
ដដែលជាកន្លងដដែលនិយាយនិយាយនៃការកាត់ស្របកែរបស់អាហ្សាហ៍
និងការសាងសង់របស់ព្រះគ្រីស្ទ មកជួបគ្នា។
នៅក្នុងខុសវិទ្យានៃសៀវភៅម៉ាថាយ
ព្រះគ្រីស្ទកំពុងធ្វើបន្ទាល់អំពីការទទួលស្គាល់របស់គាត់ចំពោះព្រះគ្រីស្ទ
ជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ នៅពេលព្រះអង្គទទួលបុណ្យជ័យជំនះ។

ស៊ីម៉ូន មានន័យថា «អ្នកដដែលៗ» ហើយ ហេរ៉ូឌីស មានន័យថា «កូននៃស្រីគុរព្យាប»។ ស៊ីម៉ូន
គឺជាអ្នកដដែលៗបានប្តូរពីបុណ្យជ័យជំនះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចុះមកក្នុងរូបស្រីគុរព្យាប។
ពិធីបុណ្យជ័យជំនះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាគំរូទុកជាមុននៃថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840
នៅពេលដែលទេវតាដ៏មានអំណាចនៃវិវរណៈ ជំពូក 10 បានយាងចុះមក។
ទេវតាដ៏ល្អនោះបានយាងចុះមកនៅថ្ងៃទី 9/11។ ព្រះគ្រីស្ទ
កំណត់ឲ្យអ្នកទាំងឡាយដែលទទួលស្គាល់ 9/11
ថាជាសារសាកល្បងនៃជំនាន់របស់មនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់នាក់។

ព្រះគ្រីស្ទកំណត់ឲ្យអ្នកទាំងឡាយដែលប្រើវិធីសាស្ត្រនៃ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»។ គាត់ជា
«កូន» នៃស្រីគុរព្យាប ដូច្នេះ កូននាមជាកូន
គាត់កំណត់ជានិមិត្តរូបដល់ជំនាន់ចុងក្រោយ។
ព្រះគ្រីស្ទជានិមិត្តសញ្ញាស្នាដៃជំនាន់ចុងក្រោយ
ហើយតាមរយៈការរាលដាលនៃនិមិត្តរូបនៃឈ្មោះរបស់គាត់
គាត់កំណត់ឲ្យមួយសន្ទុះនៃបួនមីល្លាននាក់។
ព្រះគ្រីស្ទកំណត់ឲ្យជំនាន់ចុងក្រោយដែលស្ថានភាពការប្រទានអំណាច
នៅពេលព្រះគ្រីស្ទលេចមកក្នុងបន្ទាត់ទំនាយ។
ព្រះគ្រីស្ទបានទទួលស្គាល់សារដ៏ល្អទាក់ទងនឹងពិធីបុណ្យជ័យជំនះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ហេតុដូច្នេះហើយ ពាក្យសម្លេងអាចសម្គាល់ព្រះយេស៊ូវថាជាព្រះដែលបានចាក់បុរេដេតាំង ដដែលជា
Messiah ក្នុងភាសាពេរើរ និង Christ ក្នុងភាសាក្រិក។
ពាក្យសម្លេងតំណាងឱ្យអ្នកទាំងឡាយដែលយល់ថា ទេវតានិរ្ហេយ្យ: 18 ដដែលបានចុះមកនៅ 9/11
ក៏បានចុះមកនៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 ផងដែរ។
ពាក្យសម្លេងតំណាងឱ្យអ្នកទាំងឡាយដែលយល់ 9/11 ថាជា waymark មួយ
ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងតែងតែដោយសក្ខីភាពនៃបែនទាត់ពីរ ឬបីប៉ុណ្ណោះ។

ការសារភាពរបស់ពាក្យសម្លេងថា 9/11 បញ្ជាក់អំពីការមកដល់នៃទេវតាទីបី
ដដែលជាសារលុបបង់សម្រាប់ជំនាន់ចុងក្រោយ។
ការសារភាពនេះគឺជាកន្លងដដែលឈ្មោះត្រូវបានផ្តល់បុព្វហេតុ។ អាបុរាណស្ថិតិនៅហ្វារ៉ូ
ហើយពាក្យសម្លេងស្ថិតនៅឋានីយ៍មុនឈើឆ្កែបន្តិច។ រវាងឋានីយ៍មុន និងឈើឆ្កែបន្តិច
ពាក្យសម្លេងនឹងទៅទស្សនាភ្នំនៃការប្រែប្រួល។ នៅឋានីយ៍មុនហើយ
ដដែលសឹមនៃត្រូវបានផ្តល់ទៅជាពាក្យសម្លេង
នៅពេលដែលគាត់បានផ្តើមការសារភាពអំពីសារលុបបង់សម្រាប់ជំនាន់របស់គាត់។
សម្រាប់មនុស្សមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់នាក់ សារលុបបង់នេះគឺស្ថិតនៅទេវតាទីបី
ដែលបានមកដល់ក្នុងបុរេគុណសាស្ត្រព្រះយេស៊ូវនៅ 9/11។

ការចាប់ផ្តើមនៃការលុបបង់របស់អាដរនេទីសម័យបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 9/11
ហើយនៅថ្ងៃបញ្ចប់នៃការលុបបង់របស់អាដរនេទីសម័យ សាររបស់ស្ថិតនៅទេវតាទីបី
បញ្ជាក់ថា ឈ្មោះរបស់ស្ថិតនៅត្រូវបានផ្តល់បុព្វហេតុនៅពេលណា និងនៅទីណា។
សារដែលពាក្យសម្លេងយល់នៅទីបញ្ចប់ ដដែលត្រូវបានតំណាងជាមុនដោយសារនៃ 9/11
នៅដើមដំបូង គឺជាសារដែលបានកែតម្រូវអំពីគ្រាប់គុណនៃ Nashville។ នៅទីនេះ
បុណ្យត្រូវបានមកដល់សរុបពេលជាមួយនឹងការឡើងរបស់ទង់សញ្ញា
និងទ្វារបិទនៃទីវង្សនៃដង្កាយជួន។

យើងនឹងបន្តអំពីកិច្ចការទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។